

Hitbuzgalmi havi folyóirat. ♦ Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület Budapest, IX., Üllői-út 77. szám. ♦ Csekkszám : 19.166.
Előfizetési ára 3 P, példányonként 30 fillér.

Eucharisztikus szent Szűz.

A Szent Szűz litániájából mintha kimaradt volna annak a felséges kapcsolatnak megemlézése, mely az Eucharisztia és a boldogságos Szűz Mária között fennáll. Pedig tagadhatatlan, hogy a legbensőbb viszony fejlődött ki közöttük. A megtestesülés pillanatában cibóriumává válik a legszentebb Szűz tisztaságos benseje. Az Atya és a Szentlélek consecráló szavaira leszáll az örök Ige a legszebb oltárra a Szűzanya szíve alá. Ettől az áldott pillanattól kezdve a Szűzanya az Újszövetség első és egyben élő tabernákulumává magasztosul. Körülötte már az égi angyalok muzsikáló zsolozsmája csendül fel: «A te ékességeddel és szépségeddel indulj meg, járj szerencsésen és országolj . . . Ékes alakú vagy az emberek fiai fölött, kedvesség van előtve ajkaidon: azért áldott meg téged az Isten mindörökké». (44. zsoltár.)

E szépséges tabernákulumból az Atya jósága helyezi a Szent Szűz karjai közé az «Élő Kenyeret» és a karácsonyi csendes éjben monstanciává szentelődik. Az erények drágaköveivel ékesített színarany lélek ő, aki egyedül találtatott méltónak a kitüntetető szerepre. Ezt a szerepet boldogan vallja magáénak: «Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendez az én szívem megváltó Istenem felett». (Luk. 1. 46.) Mint valóságos «aranyvonat» hordozza nagy kincsét a választott nép országában, majd Egyiptom földjén. De elviszi a szomorúság útszakaszain át a Kálváriára is, hogy végül anyai kezének szeretetével pihenő helyére tegye a «corpust». Tiszta szívének imádságos mécsese virrasztott oly biztatóan a Legszenetebb előtt a megtestesülés szent percétől kezdve.

Urunk feltámadásától kezdve új korszak nyílik a Szent Szűz életében: elmélyülés a szentségi Údvözítő szeretetében. Akit azelőtt karjai között hordozott, most a szentmisében eucharisztikus színek alatt vehette magához. Milyen örömmel siethetett Anyjához a Fiú és mit rebegetett a boldog Anya szent Fiának. Mindez titok előttünk, hiszen e meghitt találkozásokról a Szentírás semmit sem mond, csak sejteti velünk, hogy az apostolok közösségében a Szent Szűz is állhatatos volt az imádkozásban és kenyérszegésben. Életének alkonyán pedig — a hagyomány szerint — Szent János apostol efezusi házában lehetett boldog áldozó gondviselőjének szentmiséin. Milyen szép előkészület volt ez a megdicsőüléshez, mikor a legszentebb Fiú a legszentebb Anyát felemelte magához az égi hazába. Igazi apothéozisa az eucharisztikus léleknek. Ezért Eucharisztia-tiszteletünk el sem képzelhető a Szűzanya nélkül. Ő adta nekünk az Eucharisztia Urát, ő is vezet hozzá bennünket. Az ő tisztelete által válik bensőségessé az Oltárszentség imádása. Méltán nevezhetjük tehát Szűzanyánkat «Eucharisztikus szent Szűz»-nek. Azért áll oly közel oltáregyesületeinkhez is, mert az ő szerepét töltik be tagjaink: imádják, engesztelik, gondozzák a szentségi Jézust. Ez nekünk nemcsak kitüntetés, hanem boldog remény is, hogy örök életünk éppúgy boldog Isten bírás lesz, mint a Szent Szűzé. Május hónapja legyen mindannyiunknak eucharisztikus időszak, mikor Szűzanyánk buzgósgásával, élő hitével térdelünk oda a szentáldozáshoz és megdicsőülésünknek zálogát nyerhetjük.

Kiss István.

Szent látogatásom az Úr Jézusnál.

Az Úr Jézus a lelkek szent szerelmese . . .

Valósággal éhezik és szomjazik utánuk! Mindegyikünkre áll, amit az evangéliumban a gazdag ifjúról olvasunk: «Jézus rátekintett és megszerette őt». (Márk 10, 21.) S mi ne viszonzónánk a szeretetét?

Akit pedig szeretünk, azt gyakran meglátogatjuk.

Ezért szent látogatásra sokat járunk az Úr házába, hogy vele együtt lehessünk! S forróbb és szárnyalóbb szeretetre gyulladjunk az Ő közelében. Számtalan lélek a szerafikus szeretet mennyei ajándékát nyerte el, nekünk ez még nem adatott meg. Ezért e találkozásokon bátran öntsük csak ki panaszainkat Ő elé. Mindent megért Szerelmünk! Jézusunk, mondd, miért nincsenek nekünk is szárnyaink, hogy felemelkedhetnénk Hozzád, mint a szerafikus lelkek? Miért adtal nekünk életünk göröngyös útjain vihart vihar után, zivatart zivatart után, melyektől nem szabadulhatunk?! Miért arvtad, hogy mások jobban ismerjenek és intenzívebben szeressenek, mint én, holott nekem az a forró vágyam volt, hogy Téged jobban megismerjelek és szeresselek, mint bárki más?! . . .

De most a szent pillanatban itt térdepelünk Előtted, s kérve-kérünk: eucharisztikus életednek titkait nyilatkoztasd ki előttünk és magyarázd meg nekünk. Mi figyelmes tanítványaid akarunk lenni és amennyire gyarló elménk képes: a lényegek mélységébe szeretnénk hatolni! Nagyon érdekel minket a Kenyér és Bor leplebe burkolt élet-csodád, s éppen a Te titokzatos köztünlakásodról szeretnénk mindent tudni és felvilágosítást nyerni mindenekfelett! Aztán más titkokat is revelálj ki nekünk . . . Igy pl. miért nem védelmezted magad tüzes nyilvesszókkal, láthatatlan halálsugarak szétszórásával, amikor az istentelenek káromlásaikkal és szentségtöréseikkel oly sátnyi módon sértegetnek Téged itt, a Felfoghatatlan Szeretet rejtekhelyén . . . Aztán súgd meg nekünk azt is, Szerelmünk, hogy miért nem sietsz angyalszárnyakon a haldoklókhöz, akik pap nélkül halnak meg és annyira vágyódnak Utánad?! . . . Miért hagyta

őket szentségek nélkül meghalni? ... Miért kell hófehér, jámbor lelkeknek heteken, éveken át szentáldozás nélkül feküdni és szenvedni a betegágyban, minden vigasztalás nélkül, amikor Te vagy a Megbocsátás és az Irgalmak Atyja! Aztán arról se hagyj kétséget nekünk, forró és egyetlen Szerelmünk, hogy mi lett azokból a szent Ostyákból, melyeket rablókezek eltüntettek tabernákulumaidból? Azokból, melyeket a pokol sátáni haragjában elrabolt és útlatos célokra használt fel? ... Mindez azért érdekel bennünket, mert nagyon szeretünk Téged, Mesterünk és Szerelmünk. A szerelmeseknek pedig nincs titkuk. Azért adj minderről felvilágosítást nekünk ezeken a szent percekben. S ha Te revelálsz nekünk mindent, akkor mi is gyakran jövünk, eléd tárjuk titkainkat, nem mintha Te azokat már nem tudnád, de így is meg akarjuk mutatni, hogy mennyire szeretünk.

Sőt tovább megyünk. Te nemcsak azt akarod, hogy gyakran látogassunk meg, hanem csókolni akarod lelkünket és szívünk szegényes kunyhójába akarsz jönni a szentáldozásban! Ezért jövünk mi naponta a Te asztalodhoz! Egész lényedet átölelő hittel és gyermeki bizalommal akarunk kebledre borulni ...

Szerelmünk! Egyetlen Kincsünk! Édes Szívünk! Ezután már nem kell senkinek buzdítani bennünket, hogy gyakran jöjjünk szent látogatóra! Sietünk mi enélkül is ide! Hiszen Te kitárod felénk karjaidat és izzó lávaszíved minden pirosan égő szeretetét lezáporozod reánk! S mi az adoráció és a szentáldozás termékeny csendjében mindig gazdagodunk. Boldoggá leszünk! S mivel szent erőket forrásoltatsz az életünkbe, újra és újra visszakíváncozunk ezután ide, már csak azért is, hogy kemény helytállással tudjuk megállni a sarat az Élet porondján és diadalmasan harcolni végig egy életet! Olyan boldogító érzés jónak lenni, s hogy mi jók lehessünk, azért vérrel és verejtékkel írott illusztrációja a Te életed a Te szeretetednek! Helyettünk is szenvedtél, s nekünk a Te nagy keresztvedből csak kis szilánk jut, ez is egy ok, hogy lelkünket melegszívű érzések mézezik be. Aranyösszívű vagy Te Urunk; tudod, hogy dinamikus vágy bennünk a Boldogság akarása, s Te azért vagy itt, hogy boldogokká tégy bennünket, egészen addig, míg a halálban el nem érjük az örök örömök nagykorúságát Tebenned, Krisztusban ...

P. Fenyvessy Jeromos O. P.

A hála szavai.

Márciusi oltáregyesületi kiállításunk ajándéktárgyai már mindenhová megérkeztek. Ahova beállítottak a postások az értékes csomagokkal, mindenütt boldog arcok fogadták őket: ime megérkezett a Központ adománya, még hozzá milyen szép és gazdag ebben a háborús időben. Sok-sok értékes felszerelési tárggyal gazdagodtak a leltárak, kevesbedett a lekipásztörök gondja, hálás köszönetre nyíltak az ajkak. Ime hallgassuk csak, hogyan nyilatkoznak meg a hálás szívek:

Engedjék meg, hogy szódói híveim nevében hálás köszönetet mondjak az értékes ajándékért, melyben az Oltáregylet elnöksége a szegény, imént épült kápolnát részesítette. Mindig hálával fogunk gondolni az Oltáregyletre, mely lehetővé tette, hogy a kápolna tulajdonát képező kehelyben minden szentmisében, mely ott mondatik, a szentségi Jézus vére folyjon ...

Sáró.

Simon Rezső h. plébános.

Amikor szívünk kicsorduló szeretetével és hálájával jelentjük, hogy a sár-szentágotai egyházközség részére juttatott zöld kazulát és fekete palástot a mai napon megkaptuk, kérjük az oltáriszentségi Úr Jézust, szent Szívéből árásson

sok-sok áldást és kegyelmet mindazokra, akik számunkra lehetővé tették a szent dolgokhoz való hozzájutást.

Sárszentágota.

* * *

Kemény lelkész.

... leghálásabb köszönetet mondok adományukért. Az ajándék a legjobbkor érkezett, mindjárt használatba is vettük, közel 500 áldozónk volt. Amikor kivittem a hívekhez és szentbeszéd előtt tudomásukra hoztam a Központi Oltáregylet nagylelkű ajándékának megérkezését, nagy öröm és boldogság töltötte el lelküket...

Lenti.

* * *

Varga Lajos káplán.

... A csomag felbontásakor meglepetve láttam, hogy a mélyen tisztelt Oltáregyesület milyen szép dolgokat küldött szegény templomunk részére. Igen hálásan köszönöm meg ezúton is és ígérem, a szentmiséimben is hálásan megemlékezek...

Ófehértó.

* * *

Pálos Antal plébános.

... A szentségi Jézus fizesse meg áldozatukat. Az ajándék éppen jókor jött. Március 19-től 26-ig misszió volt községünkben. A közös családi áldozáskor már az új cibóriumból adtam a megtisztult lelkeknek az Élet Kenyerét...

Tardos.

* * *

Palotai István pléb.-h.

... Hálás köszönet a küldött szép adományért, melynek mindjárt a rákövetkező napon nagy hasznát vettük, mikor a tanyavilágban kétfelé is kellett szentmisét mondanunk.

Csongrád.

P. Jenei Jenő ferencendi házf., plébános.

* * *

A három darab ajándéktárgyról az elismervényt nagy tisztelettel mellékelem. Úgy vélem, hogy hálámnak kifejezésére legtalálóbb szavak: Isten fizesse meg!

Ákosfalva.

* * *

Csányi Kálmán plébános.

... A jó Isten áldja meg Önöket ezen cselekedetükért. A miseruha és cibórium nagyon kellett már s a legjobbkor érkezett.

Darány.

* * *

Pék János lelkész.

Hálás köszönetet mondok a Központi Oltáregyesületnek azért az áldozatos jóságáért, hogy kis templomom oltárát oly bőségesen megajándékozni kegyesek voltak. Úgy magam, mint hívő seregem hálaimája száll a jó Istenhez, hogy áldja meg az én jötevőimet.

Magyarderzsa.

* * *

Kosztica Miklós görög-kat. plébános.

Meghatott lélekkel mondok köszönetet híveim, de talán azt is írhatom, a nálunk is lakozó szentségi Jézus nevében is a küldött drága ajándéktárgyakért. Le sem tudom írni, mit éreztem, mikor megkaptam... A gyönyörű ajándéktárgyakat még elrejtve tartom. Megbocsátja az Úr Jézus, hogy néhány napig még szent Testét abban a szomorú valamiben tartom amire eddig rá voltunk utalva. Nagypénteken a szentsírnál akarom először az új cibóriumban kitenni az Oltáriszentséget, akkor fogom először használni az új füstölőt, a fényes felon pedig húsvéti öröm lesz... Hiszem, hogy híveim ezután még nagyobb buzgósággal fognak résztvenni az Oltáregyesület életében, hiszen látják, hogy a Központ előtt nemcsak sokszor elszavalt szó — mint hány, még katolikus egyesületben is — az egyesület nemes szent programja, hanem élőnél élőbb valóság.

Balkány.

Lőrinczy Zoltán gör. kat. lelkész.

Csak néhány reflexiót nyújtottunk a hála megnyilatkozásaiból. De ha az összes hálálkodást le akarnók közölni, külön számat kellene megjelentetnünk. Szolgáljon ez a tény igazolásul, hogy Oltáregyesületeinknek nagy létjogosultsága és hivatása van. De legyen biztatás a jövőre is, hogy szent buzgósággal fogjuk folytatni a megkezdett munkát Urunk megdicsőítéseért és a lelkekért! K. I.

Engeszteljük Szűz Mária szeplőtelen szívét!

3. szombat.

(Folytatás és vége.)

«Akit érettünk tövissel megkoronáztak!»

A «tövis» tulajdonképpen csak RÁADÁS volt!... JÉZUSNAK, — a farizeusok és a pübékek szerinti bizonytalan kilétű «messiásnak» — csak EZ a véres korona járt ki. A hivatalon koronázók nem gondoltak arra, hogy a földi koronák közül egységyedül EZ a véres, tövises korona az, melynek abszolút értéke volt és marad ODAÁT is.

Mondom a tizedet s morzsolom e titkot: «Akit érettünk tövissel megkoronáztak!»... és ez a Korona mindjobban rokonszenvesebbé lesz. Meg bírom szólítani, így: *Üdvözöllek fakósárga, hegyestövisű korona!... történeted előttem csak attól a perctől számít, melyben egy ismeretlen zsidónak eszébe ötlött fönhatóságod és letördelt; óvatosan körbecsavart s kurjongva rányomott az Úr fejére, és mikor nyomodban vér tört elő, és folyt végig a legszentebb Testen, a pübékek «boldogan» Rád kacagtak!...*

Nem, nem volt jogos a kacagásuk, de a «boldogságuk» igen!... Erre, sajnos, akkor ők nem gondoltak. Senki sem gondolt. Pedig ahhoz, hogy ők is, mi is megváltottak lehessünk, kellett ez a szúrós tövis és a nyomokban kibuggyant isteni vércseppek.

Tehát üdvözlégy üdvünket jelképező Töviskorona!

Olyanná vágyom válni, mint az érettünk tövissel megkoronázott Jézus!

4. szombat.

«Aki érettünk a keresztet hordozta!»

A keresztet vivő JÉZUS!... Felejthetetlen kép. Mindig megtámaszt, megvigasztal s egyben megszégyenít...

Az agyongyötört, tövisselkoronázott Názáreti megpillantja a «szégyen Fáját». Megkorbácsolt, véres Teste új erőre kap s TISZTELETTTEL térdre rogy előtte... A körülállók egy pillanatra kővé válnak. Ki ez, mi ez?... «ISTEN» ez az ember, vagy a legszörnyűbb komédiás?... Percek múlva függni fog; rettenetes kínok között fog ide-odarángatózni ezen a fán, várva a legborzalmasabb halált, s mégis, halálra vált sápadt arccal, harmóniát sugározva kiáltja a frissen ácsolt, mázsás-súlyú fa felé: AVE CRUX!... Üdvözöllek KERESZT!... Azután közel-kúszik hozzá, — és átöleli ezt a különös «halottaságot». Megdöbbenő percek!... De hamar akadnak, akik felocsudnak és ezek dühösen rántják fel JÉZUST, és az Úr vidáman fokozza erejét, mert hóhérai nem tértek meg, tehát nem fosztották meg boldogsága tárgyától, sőt, remegő vállára fektetik a nehéz Fát, hogy — akaratukon kívül is — sietessék a nagy, a szent, az egyetemes emberi megváltás művét.

Mondom a tizedet s morzsolom e titkot: «Aki érettünk a keresztet hordozta!»... Ó, JÉZUSOM, bűnbánóan köszönöm, hogy keresztet hordoztál, elestél, felálltál, tovább vonszolódtál és ezzel megváltottál és példát mutattál!

Olyanná vágyom válni, mint az érettünk keresztet hordozó Jézus!

«Akit érettünk keresztre feszítettek!»

BETELJESEDETT!... Hatalmas gondolat. Ó, nem is gondolat, hanem tény. Mi is teljesedett be?... Az Atya akarata!... Ki teljesítette ezt a legszentebb akaratot?... A «FIŰ»!... Ki ez a «fiú»?... ISTEN!... Nem isteni Ember vagy emberi Isten, hanem VALÓSÁGOS ISTEN ÉS VALÓSÁGOS EMBER!... Aki az előbbi volta miatt bírta áldozatával *kiengesztelni* az általunk mélyen megsértett ISTENT, és az utóbbi volta miatt bírt emberi módon *szenvedni* érettünk. Ó, melyik bűnös halálos szenvedése hasonlítható össze a FIŰEVAL?... Hiszen mi emberek csak a magunk bűnei miatt szenvedünk, de Ő minden ember bűnéért akart szenvedni, és szenvedett is. Kőszív az, mely e jó-tételemény meg nem indul. Ez a vállalás, a végigkitartás és a jó végrehajtás teljesedett be a Golgotán. Az agonizáló Úr ereje utolsó megfeszítésével ezt a tökéletes beteljesedést jelentette — ország-világ előtt — az Ég felé: **Consummatum est!**... vagyis: **Beteljesedett!**... Mindent beteljesítettem, amit vállaltam.

Mondom a tizedet s morzsolom e titkot: «Akit érettünk keresztre feszítettek!»... Ó, JÉZUSOM, még mindig nem bírom érdemed szerint megköszönni a reámnézve is sorsdöntő keresztvállalásodat. Arról, hogy megháláljam, talán bűnös fejem már le is kését, — de úgy érzem, még van időm arra, hogy az én bűnhődésem «*consummatum est*»-je megközelítse a tökélethez. Nem vagyok méltó arra, hogy szellő előtt, falombok előtt, fűvek és bokrok előtt, madarak szeme láttára szakadjon ki testbörtönéből szegény LELKEM, de, ha magam elé teszem golgotai Keresztet kis mását, akkor is roppant nagy vágy fog el a Te «*consummatum est*»-ed iránt!... De ez előtt a kis keresztmás előtt lakatlanság uralkodik. Csak az én bánatos LELKEM él mellette. Keresem, hogy ne legyek egyedül, a kesergő Anyát, a bűnbánó Magdolnát, a boldog Apostolt, azt a kis csapatot, mely a hűség örök mintájául szolgál azóta a Világnak, de nem lelem. Ketten vagyunk, Uram. És állandóan ketten maradunk. Te, a Keresztrefeszített, és én, akiért — többek között — szenvedned kellett. Mennél buzgóbban morzsolom e titkot, annál jobban vonz a Te csodálatos «*consummatum est*»-ed CSENDJE, de tökéletlenségem miatt a Keresztfa mennyei és földi csendjének csak a pereméig bírom, azután le kell vennem pillantásomat Rólad; összecsuclok s jó, ha könnyezni bírok Miattad, miattam. Úgy el bírom ilyenkor szívből mondani, hogy: «NEM VAGYOK MÉLTÓ, HOGY HAJLÉKOMBA JÖJJ»... pedig hogy vágyom oda; hogy vágyom megszentülni, hogy halálom óráján bizvást mondhasam: «BETELJESEDETT!»... JÉZUSOM, mióta visszatértem Hozzád mindent beteljesítettem, amit magamra vállaltam. Egyetlen szenvedést sem akartam letörlesztetlenül átvinni a Te Országod «előszobájába». Ó, add, hogy majd a halottaságom körüli «csend» rokona legyen Keresztfad csendjének. Vagyis jó csend, szent csend, bizodalmas csend legyen. Add, hogy mikor a halál majd eligazítja testem eltorzult formáit, ne taszítódjanak, hanem *alakuljanak* át a körülöttem állók és úgy imádkozzanak szánandó, de már Hozzád útban lévő LELKEMÉRT, mint még soha életükben; és rajtam okulva rohanva vágyódjának a Te országodba, melybe az út — mindenki számára — az EGYENI golgotán vezet keresztül...

Olyanná vágyom válni, mint az érettünk keresztrefeszített Jézus!

Ó, MÁRIA segíts! Ó, MÁRIA segíts!
Te segíts rajtunk szent szűz MÁRIA,
Egyedül Te vagy szeplőtlenül az Égből való.

Te légy bennünket égbe vivő;
Te kalauzolj ideleln és majdan odafele is.
Amen!
Anonymus.

GIMASZÁNDÉKUNK

«Bocsásd meg a mi vétkeinket!»

Jóságos mennyei Atyánk előtt semmi sem olyan visszaszafító, mint a bűn. Bűnnel, vagy amint mondani szoktuk, vétkekkel nem lehetünk számára tetszetősök. Hiszen a vétek hadüzenet az Istennek, kikapcsolódás a kegyelem áramköréből. Ha tehát Istenünk elé akarunk járulni, száműzni kell magunkból a vétket. Olyan a vétek, mint valami mesterséges hegy, mely elveszi a kilátást az Istenhez. Mivel magunk vagyunk okai ennek az akadálnak, nekünk kell azt eltávolítani. Tehát a Miatyánk szavait nem úgy kell értelmeznünk, hogy majd az Isten nélkülünk egyszerűen leveszi rólunk a bűn súlyát. Nekünk kell először számot vetnünk önmagunkkal, be kell látnunk a vétek kihívó voltát és őszinte bánattal le kell magunkban dönteni ezt az akadályt.

Ha komoly elhatározással szakítunk a vétkekkel és kegyelmi életet akarunk élni, Isten felfigyel törekvésünkre. De szükséges, hogy őt is bekapcsoljuk a bűn elleni felszabadító harcunkba, mert nélküle nincs bűnbocsánat. A mi bűnbánatunk az első lépés, melyet az Isten megbocsátó irgalma követ. Ezt az isten bekapcsolódást azonban kérnünk kell. Még pedig nem ötletszerűen, a hangulatra bízva magunkat, hanem rendszeresen, naponta, sőt egy napon is annyiszor, ahányszor lelkünk nagy csatáját vívja a vétkekkel. Üdvözítőnk ezért hangsúlyozza az Atya megbocsátó iralmát a legszebb imádságban. Mi ugyan csak kérni szeretnénk sok mindent, legtöbbször ideigtartó javakat, de mindennek elnyerése elképzelhetetlen a vétek állapotában. Állandó figyelmeztetések akarnak lenni a fenti szavak: *Ember, vétkeid eltörlése nélkül nem várható Isten áldását.*

De a fenti szavak egyúttal kijózanítóak is azok számára, akik fennen hangoztatják, hogy nincs bűn, hogy a bűn csak a jámborkodó lelkek találmanya, akik gátat akarnak vetni az általános emberi vágyak kielégítése elé. Hirdetik, hogy amit az ember jónak lát, vagy kíván, az mind jogos és nem tilos. E szerencsétlenek elfeledik, hogy pl. a tízparancsolat törvényei annyira természetes törvények, hogy áthágásuk nemcsak az Istent sérti meg, hanem az emberiség boldogságát is veszélyezteti. Bizony van bűn és hogy mennyire kell ellene küzdeni nemcsak az egyénnek, hanem a társadalomnak is, azt éppen napjainkban láthatjuk. Isten maga a bizonyágtévője, hogy a vétek létező valami és a tőle való megszabadulás a boldogulás előfeltétele.

Ezért valahányszor a szentáldozáshoz járulunk és a kegyelmi élet alapjait építgetjük, szent bizalommal imádkozzuk az Úr Jézus által tanult fenséges szavakat: Atyánk bocsásd meg a vétkeinket! Így lesz a mi életünk eredményes szabadságharc a vétek ellen és bizalomteljes várása a megbocsátó atyai szeretetnek. *K.I.*

A **köszegi Oltáregyesület** idén ünnepli fennállásának 30 éves jubileumát. 1914 február 24-én alakult meg a nagyemlékű néhai Bárdos Remig, akkori bencés gimn. igazgató szervezésével. Az elmúlt harminc év buzgó tevékenységről számol be. Az első világháború idején az oltáregyleti munkán kívül szociális tevékenységet is fejtenek ki a buzgó tagok a hadtáborultak hozzátartozóinak, majd a hadiárvának a segélyezésével. Eddig 12 köszegi és 18 vidéki templomot, illetve kápolnát segélyezett 727 drb új egyházi ruha és felszerelés juttatásával, valamint sok felszerelés javításával. A buzgó Oltáregyesület élén jelenleg *Saly Arnulf O. S. B.* gimn. igazgató és *Szirt Ilona* elnöknő állanak, akik nagy ügybuzgósággal irányítják tovább a nemes munkálkodást. Központunk kívánja, hogy szentségi Jézusunk áldása és mindannyiunk imája kísérelje jövő tevékenységüket is.

Május havára meghirdetett kongregációs lelkigyakorlatunk a résztvevők megjelenésének akadályoztatása miatt egyelőre elmarad.

Örökimádás-templomunkban május havában minden este 1/6-kor szentbeszéd lesz a litánia előtt a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére.

A **Katolikus Diákotthon Mozgalom** terve a nehéz idők között is biztatóan halad a megvalósulás felé. Eddig közel öt és fél millió pengőt eredményezett a gyűjtés. De legalább még öt milliót kellene összehoznunk, hogy számarányunkhoz mértén mindenki kivége a részét. A befolyt összegeket a bizottság értékálló dolgokba fektette és bízunk benne, hogy a nov. 15-ig engedélyezett második gyűjtési akció még összehozza a kívánt összeget. Minden küldemény e címre küldendő: Katolikus Diákotthon Mozgalom Budapest, IV., Ferenciek-tere 7.

A **Magyar Kat. Nőegyesületek Országos Szövetsége** ezúton is kéri az oltáregyesületek tagjait, hogy a bombakárosultak felkarolása érdekében szeretetszolgálatra jelentkezzenek az egyesület címén: IV., Veres Pálné-u. 9. (Telefon: 187-007.)

«**Gyermekszívvvel engeszteljük Jézust**» című, ifjúság számára készült ájtatosságunk már III. kiadásban jelent meg. A 20 filléres imafüzetkét Kiss István ügyv.-igazgató állította össze. A nehéz időkben vegyük és osszuk szét az ifjúság között, hogy ők is engeszteljenek. Megrendelhető Központunkban Bpest, IX., Üllői-út 77. szám.

VATÉLJES • BÜCSÜKAV

Május 4-én (első csütörtök), május 5-én (első péntek), az egyéni imádási óra napján és egy tetszésszerinti napon.

(Egyházhatalmi engedéllyel.)

Felelős szerkesztő: KISS ISTVÁN. — Felelős kiadó: Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.
Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.